

2č.

listopad 2013

Wolkroviny

Adela M. ...

Listopad 2013

Obsah...1

Fejeton...2

Anketa...4

Rozhovor...5

Mgr. Michal Vodička

Aktuality...8

Co je nového?

Co se děje na GJW?

Úspěchy školy...13

Divadlo Point...15

**Volnočasové aktivity
studentů...17**

ČR vs. USA...19

English Section...24

Biologické okénko...27

Ekologická olympiáda

Povídky...30

Portál: Daleká cesta

Podivně záhadná shoda

Slovo redaktora

Vítám vás u 2. čísla Wolkrovin v tomto školním roce. Pro přelom října a listopadu jsou typické svátky Halloween a Dušičky. Těmto svátkům tedy věnujeme fejeton a anketu. V aktualitách si můžete přečíst vybrané informace z Fóra na webových stránkách školy a také se zde dozvíte o Vánoční sbírce pro psí útulky, kterou pořádá naše redakce pod vedením Mgr. Heleny Chaloupkové. Článek v biologické rubrice je tentokrát věnovaný úspěchu našich studentů v ekologické olympiádě. Děkuji vám za vaše hlasy v anketách a pokud máte k časopisu nějaké připomínky, kontaktujte nás na e-mailu casopisgjw@seznam.cz.

Adéla Cekulová, O7. A

Jak se slaví Halloween

Zima už se skoro přihlásila o slovo, listí už téměř opadalo a venku je každé ráno o trošku chladněji. A nějak v tomto období se slaví svátek zvaný Halloween. Stačí se projít hračkářstvím se svým mladším sourozencem a určitě nemůžete tento svátek přehlédnout, nebo na něj zapomenout. Z regálů se na nás šklebí někdy až bizarní masky a kostýmy a nejspíš se i ve vašem okolí koná nějaká úžasná halloweenská párty. Možná, že taky máte před domem vydlabanou dýni nebo nějaké podobně děsivé dekorace v domě.

Většina lidí pravděpodobně ani neví, jak tento svátek, který se u nás stává čím dál oblíbenější, vznikl. Halloween má původ v keltském svátku Samhain – což je den, kdy je hranice mezi živými a mrtvými nejmenší – a Keltové asi netušili, že slavení tohoto svátku bude probíhat v maskách někde v klubu a že děti budou chodit škemrat k sousedům o sladkosti, ale to je asi přirozený vývoj.

V naší republice se ale původně slaví tzv. Dušičky. Myslím, že je to taková tradice, kdy se sejde většina rodin a hurá na hřbitov. U nás to většinou probíhalo tak, že jsme na sebe navlékli co nejvíc vrstev oblečení

(nebo aspoň já jsem si vždycky připadala jako cibule :)), pobraly se svíčky a mohlo se vyrazit do listopadové zimy. Když jsme já a moji sourozenci byli malí, byla cesta na hřbitov snad nekonečná, potom se zapálila svíčka na hrobě pod fotkami našich zesnulých příbuzných a nemyslím si, že bychom tomu jako malí rozuměli. Každopádně je hezké si vzpomenout na ty, kteří už nejsou mezi námi.

A i tady v Prostějově je tento den a noc určitě jednou z nejmagičtějších v roce, a proto nesmí chybět ani v Pointu. To se tak sejdou šikovné slečny, upečou výborné cukroví, všichni ostatní zařídí, co je potřeba, a taky se vymyslí program. Kdo tam byl, určitě neodcházel zklamaný. V tuto strašidelnou noc se asi stávají různé nevysvětlitelné věci a záhady. Ovšem jediná hrozná věc, která se stala mně v Pointu, byla ta, že jsem připálila popcorn.

A tak doufám, že jste si všichni Halloween užili a že se vám nestalo nic horšího než mně!

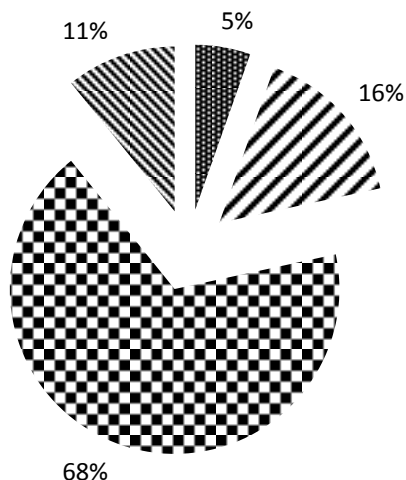
PS: Tímto bych se ráda omluvila Peťovi Kalandrovi za možné způsobení nádorového bujení. :))

PPS: Říkala jsem Ti, abys ten spálenej popcorn nejedl. :))

Aneta Daněčková, 3.A

Anketa

Jaký je váš názor na přebírání Halloweenu mezi české svátky?

- Jsem pro Halloween, Dušičky neslavím
- Jsem proti přebírání Halloweenu, chci zachovat Dušičky
- Jsem pro slavení obou těchto svátků současně
- Ani jeden z těchto svátků neslavím, je mi to jedno

Halloweenu a Dušičkám jsme v tomto čísle věnovali i anketu. Zeptali jsme se vás, jaký je váš názor na to, že se Halloween, jakožto americký svátek, přebírá mezi svátky české.

Jak je vidět, velká část z vás je pro zachování Dušiček, ale současné slavení Halloweenu. Tuto možnost zvolilo 68% hlasujících.

16% z vás je proti Halloweenu, naproti tomu 5% hlasovalo pro Halloween. Zbýlých 11% hlasujících neslaví žádný z těchto svátků.

Adéla Cekulová, O7.A

Rozhovor s Michalem Vodičkou

Opět vás vítám v naší pravidelné rubrice rozhovorů s učiteli. Jak se již stalo tradicí, vyučujícího jste vybírali pomocí ankety na Facebooku. Zdá se, že máte velmi v oblíbenosti matematicko-fyzikální kabinet – pro rozhovor jste vybrali Mgr. Janu Šiškovou. Ta ale veřejný rozhovor pro časopis odmítla a řekla nám, že poskytuje pouze soukromé rozhovory u kávy (a pokud jste plnoletí a po maturitě, tak prý klidně i u vína). Kromě toho se domnívá, že pro vás zajímavější musí být rozhovory s mladšími kolegy. Tady jsem tedy moc nepochodila...

V oblíbeném kabinetu A22 jsem ale přesto zůstala, a tentokrát jsem už byla úspěšnější. V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s Mgr. Michalem Vodičkou, vyučujícím matematiky a fyziky, který na naší škole působí od září 2005.

Kdy jste se rozhodl stát se učitelem?

Vždycky jsem chtěl být učitelem.

Kde jste studoval?

Studoval jsem Střední průmyslovou školu strojnickou v Olomouci a potom Přírodovědeckou fakultu univerzity Palackého v Olomouci.

Jaké máte vzpomínky na střední školu?

Vzpomínky mám dobré a zajímavé – ve třídě jsme byli samí kluci, takže tam nebyl žádný prvek, který by to zklidňoval.

**Baví Vás učení?
Přemýšlel jste někdy
o jiném povolání?**

Učení mě opravdu baví a nechci dělat nic jiného. Myslím si, že mi to i docela jde, což je dobré spojení.

**Jaký máte názor
na studenty na GJW?**

Myslím, že jsou to inteligentní lidé, se kterými se dobře spolupracuje. Nemám rád lidi, kteří si neustále na něco stěžují, je potřeba myslet pozitivně.

A co Vaši kolegové?

Moji kolegové jsou fajn, dobře se s nimi spolupracuje.

Můžete nám říct o Vašem pobytu v Anglii?

Pobyt tam hodnotím velmi pozitivně, protože jsem k němu přistoupil velmi otevřeně. Vrátil jsem se se spoustou nových nápadů, které začlením do výuky tak, aby výuka studenty více bavila. Byl jsem na kurzu CLIL (integrování anglického jazyka do výuky všech

Aktuality

TŘI SESTRY a HORKÝŽE SLÍŽE

23. 11. 2013 19:30 (KaSC)

TEAM Paľo Habera TOUR 2013

26. 11. 2013 19:30 (KaSC)

Předprodej: Společenský dům, Komenského ul., tel. 582 333 003, 777 770 651, www.ticketportal.cz

Filmový festival SnowFilmFest

28. 11. 2013 18:00 – 23:00 (Kulturní klub Duha)

Vstupné: 70 Kč

Celovečerní promítání špičkových filmů plných extrémního lyžování, zimního lezení, skialpinismu a dalších extrémních zážitků a sportů. V listopadu 2013 mohou diváci ve 115 městech ČR, od Mariánských Lázní až po Třinec, shlédnout osm nejlepších zimních filmů uplynulé sezóny české i zahraniční produkce. Spolupořadatelem Filmového festivalu zimních sportů je NATIONAL GEOGRAPHIC Česko.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU s DÁDOU –

Prostějovská zima 2013

29. 11. 2013 17:00 (nám. T. G. M.)

17:00 Slavnostní fanfáry z balkonu radnice

17:00 Rozsvícení vánočního stromku s Dádou Patrasovou

Putování Adventem

**13. 12. 2013 18:00 – 21:00; 14. a 15. 12. 2013 16:00 – 21:00
(Zámek Plumlov)**

Přijďte si odpočinout od předvánočního shonu a načerpat kouzlo Adventu. Zámek Plumlov vás vtáhne do jedinečné atmosféry

tradic a zvyků českých Vánoc a seznámí vás s již zapomenutými příběhy světců.

K ukrácení čekání na prohlídku a pro zahřátí bude otevřen kamenný sál na nádvoří zámku, kde je možné nejen se občerstvit, ale i shlédnout a vyzkoušet si některé z vánočních rukodělných technik.

Vstupné:

Plné (dospělí, senioři i studenti od 15 let) 100 Kč

Děti do 15 let 65 Kč

Rodinné 250 Kč (dva dospělí a jedno nebo dvě děti)

Děti do 6 let zdarma

Možnost rezervace na tel. č.: 728 326 363

ČECHOMOR (KaSC)

14. 12. 2013 19:30

Vánoční koncert k výročí 25 let založení kapely.

Předprodej: Společenský dům, Komenského ul., tel. 582 333 003, 777 770 651, www.ticketportal.cz

Michal Pokorský, 3.A

Co se děje na GJW?

V říjnu byla zahájena rekonstrukce sociálního zařízení na budově B a šaten u tělocvičny. Práce by měly být dokončeny v průběhu listopadu.

Byly zahájeny schůzky přírodovědných kroužků, v rámci nichž je žákům základních škol představováni naše gymnázium a přírodovědná témata. Jde o spolupráci na základě partnerských

smluv GJW se ZŠ Jana Železného, ZŠ Dr. Horáka, ZŠ Bedihošť a ZŠ Kostelec na Hané.

Ve středu 6. 11. se konala exkurze do Prahy a Lidic pod vedením Vratislava Havlíka. Studenti navštívili Vojenské historické muzeum v Praze na Žižkově a Památník Lidice, který byl hlavním bodem poznávacího zájezdu.

V pátek 8. 11. proběhla exkurze do Ostravy pod vedením Mgr. Michala Vodičky. Exkurze byla realizována v rámci projektu ESF „Materiály pro nové tisíciletí“ a zúčastnila se jí skupina patnácti studentů. Náplní exkurze byla návštěva národní kulturní památky Dolní oblast Vítkovice.

V pondělí 11. 11. se žáci třetích ročníků ze společenskovedního semináře zúčastnili exkurze na Pražský hrad pod vedením Mgr. Jakuba Haluzy a Mgr. Ivany Jurákové.

V úterý 12. 11. proběhla exkurze na UP Olomouc pro studenty 4.B a biologicko-chemického semináře pod vedením Mgr. Gabriely Svobodové a Mgr. Radky Svobodové.

Ve středu 20. 11. proběhla čtvrtletní pedagogická rada, konference delegátů KP GJW a třídní schůzky.

Fórum

Od středy 23. října do pondělí 4. listopadu jste měli možnost klást dotazy správci IS Bakaláři Ing. Radimu Šubertovi, Ph.D. Vybrané informace vám nyní přinášíme v tomto článku.

Domácí úkoly

Zadávání domácích úkolů do systému Bakaláři je pro vyučující nepovinné, zároveň ale také nemůže nahradit zadávání úkolů

v hodinách, kdy je povinností studentů si úkoly zaznamenat. Domácí úkoly se aktualizují každý den v 15:00. Pokud se některý z úkolů na webu neobjeví, znamená to, že daný vyučující úkol do systému zadal později. Při systémovém restartu serveru se výjimečně může stát, že se úkoly na web nepřeklopí a objeví se až následující den.

Suplování

Může se stát, že se suplování na Bakalářích a na stránkách školy neshoduje. Důvodem je to, že suplování (popř. zaznačení změn v rozvrhu) je na Bakaláře překlopeno jednou denně, a to ve 23:00, zatímco suplování na stránkách školy je vždy aktuální.

Jazyk webové aplikace

Webová aplikace byla nedávno kromě českého jazyka zpřístupněna také v jazyce anglickém a francouzském. Pokud si jazyk přenastavíte, je nastavení v počítači uloženo i pro další přihlášení a pro změnu je nutné výběr jazyka znovu přenastavit.

Vánoční sbírka pro psí útulky

Redakce Wolkrovin pořádá Vánoční sbírku pro pomoc psím útulkům (Domov pro opuštěná zvířata Srbce a Útulek pro opuštěné psy Voříšek). Vybíráme deky, pelíšky, pamlsky pro psy, granule, desinfekční prostředky, pytle na odpadky, gumové rukavice, hračky a další věci potřebné k péči o psa.

Sbírka bude probíhat do pátku 13. prosince 2013. S případnými dotazy a s vašimi dary se obračejte na Mgr. Helenu Chaloupkovou, kabinet B19.

Adéla Cekulová, O7.A

Pomoc pro pejsky z útulku

Sbírka na pomoc pro pejsky z útulku,
probíhá právě teď na Wolkerově gymnáziu.

Tady nemůžete nemoci,
pomoci pejskům s vážnou nemocí.

Pomocť pejskům, které člověk týral,
pomocť pejskům, které celý život smutek svíral.
Pejskům, které jedno teplé lidské slovo pohladí na duši,
které i starý plyšák na hraní potěší.

Přispěť pejskům na jídlo,
pomocť jim najít nové bydlo.
Nějaký pamlssek jim poslat,
vždyť každý chce na Vánoce něco dostat.

Proto i těmto pejskům měli bychom dát,
vždyť až po dobrém skutku je lepší si něco přát.
Tak když se pejskům rozhodnete něco dát,
dobrý pocit u srdce vás bude hřát.

Valerie Cekulová, O1.B

Úspěchy školy

Ekologická olympiáda

Ve čtvrtek 24. října 2013 se v Litovli konalo krajské kolo ekologické olympiády. Naše gymnázium reprezentovalo tříčlenné družstvo ve složení Klára Pekařová (O5.A), Libor Marčan (O6.B) a Barbora Šmucrová (O7.A).

Naším reprezentantům se podařilo zvítězit a vybojovat tak postup do kola celostátního, které se bude konat 12. – 14. června 2014 v jižních Čechách.

Ekologické olympiádě je v tomto čísle věnován samostatný článek v biologické rubrice.

Košíková

Ve středu 13. listopadu 2013 proběhlo okresní finále v košíkové dívek. Naši školu reprezentovaly Adéla Neubauerová, Hana Tilšarová, Vendula Hnízdilová, Adéla Vymazalová a Barbora Burešová. Družstvo GJW obsadilo 2. místo.

Pišqworky

V pátek 15. listopadu 2013 proběhlo na GJW oblastní kolo soutěže v piškvorkách. Naši školu reprezentovala tři družstva, z nichž dvě obsadila první dvě místa. Ta se zúčastní krajského kola soutěže, které proběhne 21. listopadu v Olomouci.

Adéla Cekulová, O7.A

Zdroj fotografií: www.gjwprostejov.cz

Divadlo Point

Aktuálně v Divadle Point

Dne 14. listopadu proběhla repríza hry Kocourkovské právo (reprízu hráli: J. Trunečka, M. Buriánek, L. Grulichová, V. Korsová; režie: A. Procházka)

Dne 15. listopadu ve 22:30 hodin divadlo Point vystupovalo ve Václavově (Zábřeh na Moravě) se hrou Testosteron (hrají: Vítězslav Lužný, Aleš Procházka, Vojtěch Pospíšil, Jakub Krejčí, Lukáš Kameníček, Jan Šprynar a Miroslav Ondra nebo David Kolba; technika: Jakub Ambros; režie: Jakub Hyndrich)

**Dne 21. listopadu ve 20:00 hodin v divadle POINT, Prostějov,
A. Saramonowicz: Testosteron – VYPRODÁNO**

Pan Enky - slavnostní premiéra

22. listopadu ve 20:00 hodin, kino Metro 70, Prostějov

"Jmenuji se Alex, ale ty mi můžeš říkat Enky"

Hrají: Ondřej Halánek, Barbora Jurtíková, Anna Gajdošová, Hana Kotyzová – Šprynarová, Aleš Procházka, Ivana Křížková, Hana Jurtíková, Vítězslav Lužný, Jana Werdichová, Jakub Krejčí, Magdalena Jansová, Michal Jirásek a další...

Režie: Štěpán Gajdoš

(Sponzoři: Občerstvení Brutus, Ateliér Modrý Anděl, Bar u 12 Opic, Firma Oldřich Mlčoch, TF Studio, Planeta Malého prince, www.sejkonopi.cz, www.teplo-chytre.cz, SPOS trans s.r.o., Auto TYRE s.r.o, www.copy.officesystem.cz)

„Jmenuji se Alex, ale ty mi můžeš říkat Enky.“
Pan Enky

Režie: Štěpán Gajdoš
Kamera: Martin Štěpánek
V hlavních rolích: Ondřej Halámek, Barbora Jurtíková, Anna Gajdošová
Sila tří: Miroslav Křížek – Správně, Jiří Procházka, Miroslav Jurtík, Vítězslav Lužný, Jana Vondřichová, Jakub Krápek,
Magdaléna Janoušková, Michal Jirásek, Ivana Křížková
Hudba: Petr Macháček
Soundtrack: Tomáš Bránek

SLAVNOSTNÍ PREMIÉRA: 22.11.2013 20:00 V KINĚ METRO 70, PROSTĚJOV
www.panenky.cz

A. Saramonowicz: Testosteron

25. listopadu v 19:00 hodin v Městském divadle - klub Dílna,
Zlín

Vendula Korsová, O7.B

Volnočasové aktivity studentů

Ingress

Ingress je online multiplayerová hra. V této hře jsou dvě frakce, Osvícení a Odboj (zelená a modrá). Tyto frakce proti sobě soupeří v získání co nejvíce virtuálních portálů. Momentálně vede Osvícení s 58% globální kontrolou. Tyto výsledky se ovšem každou chvílí mění.

V Prostějově převládají spíše zelení, ale modří si na východě a v centru drží svoje portály.

Kolem každého portálu se generují energie (XM), které hráči sbírají a využívají k dalším činnostem – hackování portálů, osazování portálů

rezonátory (kondenzátory energie), dobíjení rezonátorů apod.

Obsazení portálu je možné až po jeho neutralizaci (tzn. energie portálu je rovna 0), toho se docílí útočením na portál – k tomu slouží tzv. XMP Burstery, které hráč sbírá hackováním portálů.

Jednotlivé portály se propojují, pokud mají dostatek energie (čím větší vzdálenost, tím více energie je potřeba). Hráč může vlastnit klíč k portálu, získaný při hacknutí daného portálu.

Jednotlivým stranám se sčítají body za vytvořená pole (prolinkování 3 portálů k sobě).

Příběh

Jednou se na zemi objevila záhadná energie, která se začala hromadit kolem portálů, tzv. XM (tuto energii můžou hráči sbírat k dalším činnostem). S portály se na Zemi dostali i mimozemšťané.

Osvícení chtějí pomoci neznámým ovládnout mysl lidí, aby je tak mohli povýšit na vyšší úroveň bytí. Odboj je konzervativní a snaží se neznámým mimozemšťanům ovládnout mysl lidí.

Zdroj: Wikipedie

Daniel Rozehnal, O2.B

ČR vs. USA

The Social Sciences in the USA School System

When I first looked into a dictionary to see how the term “social studies” was described, to be reminded: „Social Sciences include history and related subjects.“ In this article, the reader will discover a bit more about what constitutes this subject in the USA school system.

My first history “teacher” was my own father, who studied history at university and devoted himself to philosophy in his free time. What is more, his hobby was collecting and painting tin soldiers, for whom he made little buildings out of cardboard and even bought tin trees and animals to complete the picture when he set up his recreations of historical battlefields, which were spread out over the entire living room floor and we had to be careful not to step on any of it.

He pointed out to us that it was easy to buy soldiers representing the side which had won the war and difficult to get the soldiers of the other side and that when shooting plastic soldiers with rubber bands, one often concentrated so much on killing the enemy that one didn’t realize one’s own losses, just like in a real war.

When my little brother was afraid in the middle of the night, my father preferred to read to him from history books rather than the Bible like other parents, because he felt that boring history would put a child to sleep, whereas “the Good Book” was really scary.

He warned us that real history wouldn’t be taught at school until we got to university, that, for example, George Washington probably never chopped down any cherry tree, so the famous quote, “I cannot tell a lie” was undoubtedly only fiction to teach us good morals.

Actually the history courses I visited in school weren’t all that bad, as I later realized and regretted what I had missed. Another disadvantage of having a historian at home was that I sort of felt I had all the information I

needed “in the family” and so didn’t feel motivated to have it in my own head.

My oldest memory of a social science in school is from the subject of geography when I was about ten years old. We could choose any country in the world to write our term paper about. Thinking I was very clever, I searched the globe for the smallest country possible, to make my job easier and chose Haiti. Anyone who knows anything about this country knows that it has a very complex history and besides that, my teacher criticized me for putting too many quotes in my text from a period when no one could know exactly who had said what. I had them from a book written for children in which dialogues were used to make the reading less dull.

I also recall that we had to fill out blank maps with the names of the fifty states, all the countries in the world and their capital cities. As you can see, this is a very effective method, as I later found my way to the Czech Republic without getting lost 😊 .

But the most interesting geography lessons awaited me at university where a widely travelled professor gave us very practical advice: He said anything is edible with catsup or ketchup, which he always took with him on his journeys. He recommended we visit Mexico to see the Aztec and Mayan ruins and informed us that Italy was once without tomato sauce, because tomatoes come from the New World and pasta, which was brought as noodles from China to Italy by Marco Polo. Even “our” California oranges weren’t ours, having come from China, too.

My worst luck with a social science class was when I had Sociology in high school, although I was interested in it, because we had to do a project with a schoolmate and mine didn’t do his part, so I also got a bad grade.

Finally I got to take my first longed for college history course, but the textbook about the USA had been written recently and the periods I had lived through didn’t sound in the descriptions like what I had experienced, so I was skeptical about the earlier periods as well.

I asked my father which history course I should choose, as he was studying at the same institution of higher learning as I was, not having been able to finish his education earlier due to the Korean War and my arrival into his life.

He recommended I visit a Russian film course from the very beginning of cinema in that country and I fell in love with the beautiful sound of that language. So I signed up for a Russian language course, but so many of the other students gave up by the twentieth week that the course was cancelled and later, when I started to learn Polish, I forgot about Russian.

At Palacký University in Olomouc I had required Philosophy. The Professor who lectured to us was apparently unhappy in his marriage, the topic was the same at every lesson, “the relationship between a man and a woman,” and it was always only his own opinion, undiluted by anything any other philosopher may have written about the subject. My seatmate joked that he should speak on the topic of the relationship between two men instead. We hung on for a whole month, whereas most of our schoolmates stopped coming after the first one.

Luckily the seminar I attended was much better. I would come to class and the lecturer would ask us, “What is time?” We had to think about it and try to express our own opinions and then read what the great philosophers had to say on the subject. Once it was my turn to read out loud and the text was in the Slovak language, but, fortunately, no native speaker was present 😊. I wrote one term paper about anthropocentrism and one about my own life philosophy and on the exam I spoke primarily about Plato’s, “the Republic.”

Since that time I have furthered my education via my own reading, sharing with and listening to others, watching documentary films and so on, because learning doesn’t end when we finish school...

Společenské vědy v americkém školství

Když jsem se poprvé dívala do anglického výkladového slovníku na výraz, „social studies,“ byla jsem nemile překvapena. Našla jsem jen definici, že, „společenské vědy jsou dějepis a podobné předměty“. Doufám tedy, že po přečtení tohoto článku si vy uděláte lepší představu o tom, z čeho se společenské vědy jako školní předmět v USA skládají.

Nutno začít u mého tatínka, který vystudoval dějepis na univerzitě a ve svém volném čase se věnoval filozofii. Když se můj malý bratříček v noci v ložnici bál, předčítal mu táta z „nudné“ historické knihy, dokud opět neusnul. Otec nás také varoval před výukou dějepisu na základní a střední škole, že se tam využívá historických příběhů k mravnímu poučení dítěte a k rozvoji jeho vlastenectví, a že to ještě není to pravé ořechové. S opravdovým dějepisem se prý setkáme až na vysoké škole. Jako klasický případ uvedl historiku o tom, jak George Washington - první prezident USA - pokácel třešeň a pak nebyl schopný se k tomu nepřiznat. Z toho jsme měli pochopit, že pravdomlupnost je velice obdivuhodná vlastnost. Táta tvrdil, že celá historika je vymyšlená, že se nic takového nikdy ve skutečnosti nestalo. Zpětně si teď uvědomuji, že neměl úplně pravdu, zvláště mezi středoškolskými profesory dějepisu byli i takoví, kteří dali svému předmětu hlavu i patu. Jedna z mých prvních vzpomínek na společenské vědy ve škole patří hodinám zeměpisu. Asi v páté třídě jsme si měli vybrat kteroukoliv zemi na světě a napsat o ní seminární práci. Já jsem byla ovšem chytrá a vyhledala co nejmenší zemi, abych s tím měla co nejméně práce. Pustila jsem se tedy do historie Haiti. Tento přístup se mi ale vymstí, osud této ostrovní země je totiž velmi složitý. Dále si pamatuji, že jsme museli napsat jména států (nejen těch „spojených,“ ale států po celém světě, včetně názvů hlavních měst) do prázdných map. Tato metoda se osvědčila, jak vidíte, do Evropy jsem později trefila ☺.

Na stejné vysoké škole zároveň se mnou studoval i můj tatínek, aby si dodělal své vzdělání, které bylo přerušeno jednak korejskou válkou a pak mým příchodem na svět. Doporučil mi navštěvovat předmět „Historie

ruského filmu.“ Zamílovala jsem se do libozvučné ruštiny, kterou jsem pak studovala jako volitelný předmět. Brzo poté mnoho lidí tento - pro nás těžký - cizí jazyk vzdalo a kurz se zrušil. Další předmět ze společenských věd jsem měla až na Palacké univerzitě v rámci „společného základu.“ Profesor, který vedl seminář, nám každý týden zadal filozofickou otázku, na kterou jsme museli vymyslet nejdřív vlastní odpověď na základě vlastního uvažování. Například, „Co to je čas?“ Poté, jak jsme přemýšleli a diskutovali, seznámil nás s odpovědí přímo z textů různých filozofů, pochopitelně v českém překladu.

Společenské vědy se staly mým koníčkem a věnuji se jim formou samostudia (četba, filmy, poslech přednášek atd.) protože vzdělání ukončením školního studia zdaleka nekončí..

Jessica Jayne Maartin

Společenské vědy v ČR

Se společenskými vědami jsem se poprvé setkal díky své starší sestře, která mě do této vědy zasvětila někdy během loňského roku, když měla před testem ze ZSV a potřebovala nutně vyzkoušet. Potom jsem jí tajně ukořistil učebnici a díval se, co zajímavého v ní je. A objevil jsem různé praktické situace. Nyní máme Občanskou výchovu, která je v hodně věcech podobná a navíc ji učí pan profesor Mlateček, kterého znám z Piškvorkiády. Zbývá mi ještě pár let a tento výborný předmět – ZSV- budu mít v rozvrhu. Už teď se nemůžu dočkat, a proto si říkám, že bych se na některé věci zeptal své sestry a začal se o tuto vědu tak trochu zajímat. Doufám taky, že to budou vesměs diskusní hodiny jako v Občanské výchově a že budeme i nadále mít „miniaktuality“, které mě baví, protože se můžu dozvědět vše, co se právě u nás nebo v zahraničí děje.

Martin Dobeš, O1.A

English Section

Poems

PANTS: Pants are two tunnels,
which pull my legs into them.

LIFE: Life is like a river,
that every day brings new things.

BRAIN: The brain is like an ocean,
in which new information is still flowing.

BOOK: Some one of the books is a lesson:
long, instructive, but boring.

LIFE: Life is like a forest,
where we are still seeking the right path.

PHYSICS: Physics is for me as a blind road,
A piece shall escape, and again I must return.

HOLIDAYS: Vacation is an endless party -
Great experiences!

Lucie Balogová, O2.A

LIFE

Life is a road. There are a lot of crossings.

Life is a forest. There are obstacles.

Life is a tunnel. It is dark there.

Life is a party. Life is amusement.

Life is a zig-zag journey.

Life is a lesson. Every day you get advice.

Life is a river. Both life and a river may be clean.

Life is an ocean. There are a lot of new and interesting things in both
an ocean and in life.

Anna Příkladová, O2.B

With on the Pitch

I am standing on the pitch
Feeling like a witch
If I have a ball
Will I shoot a goal?
Maybe yes, maybe no,
You can guess it if you know.

Nela Reková, O2.A

Story

The Windy Streets of Chicago

It's 10 p.m. in the streets of windy Chicago. On the other side of the sidewalk is a liquor bar in which is sitting a middle-aged man with a young beautiful lady.

A woman with brown hair in a sexy red dress ending somewhere under her hidden knees. She's holding her black purse with a golden buckle.

A middle aged man with dark hair in a black suit with a white shirt and a black tie is sitting on the opposite side of a table nervously playing with a coin.

Jack: "Honey! Try to understand! You don't have to do this anymore! I'll take care of you!"

Woman: "No, I have to! There is no getting out of this. You don't know them. You don't know what they're capable of!"

Jack: "I promise. They're not gonna hurt you! We will move away. Have a new life. They will never find us!"

Woman: "No! I can't do this to you!"

The woman stands up and runs through the bar, hitting one of the tables, breaking some of the glasses. Everybody is staring at her. The man puts a few notes on the table and follows the woman outside the bar. The sudden noise of squeaking tires followed by a thud stuns the man.

CUT TO THE SECOND SCENE

Three well dressed men with respectable-looking hats on their heads are sitting in an aging classic silver car with leather dark-brown leather seats and the driver doesn't care about the speed. limit.

Man #1: "Go faster, go faster! They'll catch us! We haven't lost them yet!"

Driver: "I'm trying, but this car won't go any faster," the driver says and turns his head to his right.

Man #2: "Oh, watch the road!"

The driver turns his head and suddenly screams. The car's tires are squeaking. Through the air reverberates a thud.

CUT TO THE THIRD SCENE

The man stands in front of the restaurant and stares at the woman lying there. He kneels next to her and takes her head into his arms

Jack: "Honey, honey. No!"

Woman: "Jack, I am cold. I ... I love you. I love you, Jack!"

Driver gets out of the car and looks at the woman and Jack. Rose dies.

Driver: "Rose?!"

Jack stands up and looks at the car

Jack: "You (expletive deleted)!"

Jack takes out his gun and shoot at the car.

Man #1: "Go, go, go!"

The driver runs to the car, but he is shot in the chest. Man #1 takes the driver's spot. The car quickly leaves the place, Jack is seen crying over the dead woman's body next to the driver's corpse on the street.

END OF THE STORY

Biologické okénko

Krajské kolo ekologické olympiády

Ve čtvrtek 24. října 2013 proběhlo v budově radnice v Litovli krajské kolo ekologické olympiády. Soutěžila tradičně tříčlenná družstva ze středních škol Olomouckého kraje.

Dopoledne absolvovali studenti teoretický písemný test znalostí z botaniky, zoologie, geologie, astronomie, ekologie a ochrany životního prostředí. Odpoledne proběhla prezentace projektů. Projekty měly být zaměřené na ekologii a ochranu životního prostředí a měly by mít praktickou využitelnost (např. jako učební pomůcka, konkrétní úpravy krajiny či jiný praktický dopad).

Projekty hodnotila odborná porota, sestávající se z pracovníků Správy CHKO, odboru ŽP MÚ v Litovli a dalších členů, zabývajících se ochranou přírody.

Gymnázium J. Wolкера reprezentovalo družstvo studentů vyššího gymnázia ve složení Barbora Šmucrová O7.A, Libor Marčan O6.B a Klára Pekařová O5.A.

Družstvo GJW získalo poprvé v historii účasti na této soutěži 1. místo. Velkým úspěchem bylo i to, že se nám podařilo porazit i družstvo Slovanského gymnázia Olomouc, které v loňském roce vyhrálo i národní kolo této soutěže!

Vítězové získali diplom, věcnou cenu a především postup do **národního kola!**

Letos se bude konat již 19. ročník ekologické olympiády a proběhne 12. – 14. 6. v jižních Čechách.

Šárka Lakomá

Ekologická olympiáda

Cestou do Litovle jsme všichni měli výbornou náladu. Tu jsme neztratili ani během dopoledního testu, i proto se nám možná tak podařil. Všichni tři se známe již několik let právě z různých soutěží a z biologického kroužku. Myslím si, že hlavní byla výborná komunikace, vždy se poradit před označením

odpovědi na testovou otázku.

V místnosti bylo trochu cítit napětí, ale náš občasný (ne příliš hlasitý) smích ji uvolňoval.

Po obědě bylo pro nás

připravené překvapení v podobě přednášky o dravcích i s praktickou ukázkou. Ze záchranné stanice přivezli poštolku, puštíka a káně.

Odpoledne nás čekala obhajoba projektu „Ekologické desatero“, na kterém jsme pracovali řadu dní (někteří z vás spolupracovali při jeho ověřování v praxi - děkujeme). Vše se nakonec vydařilo podle našich představ. Popravdě jsme však neočekávali, že bychom vyhráli (někteří z nás v to nicméně tajně doufali). Když porota přečetla naše jména, byl to úžasný pocit. Věděli jsme, že energie, kterou jsme do přípravy vložili, nebyla

zbytečná. Už se těšíme na národní kolo, kde budeme také bojovat o co nejlepší umístění.

Držte nám palce!

Vítězný tým ☺

Portál: Daleká cesta

Kapitola 2: Hospodská bitka

Uvnitř to bylo staromódní. Opravdu jako ze středověku. A nejenom interiér. Kolem chodili samí obrněnci, popíjeli pivo, jedli zajímavé zákusky, pravděpodobně z kaktusu. Venku za pevností se dokonce pořádal rytířský turnaj, ve kterém očividně vítězil rytíř ve zlatém brnění. Na tomto podniku se mi ale něco nezdálo. Všichni číšníci se na nás dívali jaksi nedůvěřivě. Až na jednoho. Ten se na nás také díval, ale s příjemným úsměvem na tváři. Ale zrovna když jsme došli ke stolu, všichni číšníci se museli zapojit do barové bitvy mezi vlkodlakem a pro mě neidentifikovatelnou „postavou“. Než se to dořešilo, chvílku to trvalo, protože vlkodlak ovládal pyromancii, a kdyby tato pevnost byla za dřeva, už dávno by pod tímto útokem shořela. Zato druhá osoba ovládala runy. Je to taková zvláštní magie, můžete například protivníkovi ukrást jeho právě sesílající kouzlo, nebo si vyvolat kruh, který vám zlepší sílu vašich útoků. Vlkodlak byl s pyromancí na opravdu vysoké úrovni, právě se chystal seslat jedno z nejsilnějších kouzel ohně, začíná tak, že protivníka asi na půl minuty znehybní, on začne celý červenat a poté protivníka zapálí a vyšle na něj velkou ohnivou kouli, která ho odmrští minimálně 150 metrů daleko, většinu protivníků to minimálně omráčí. Ale v tu chvíli se to stalo. Protivník vlkodlaka se podivně začal točit, a hned se objevil o pět metrů vedle. Vlkodlak se netrefil a zbořil kus stěny. Zahalená postava se jaksi zrychlila a zaútočila na vlkodlaka drtivou rychlostí, až ho nakonec odpálila přímo přes zeď na poušť. Gallis zděšeně řekl: posunout se z místa na místo pomocí teleportace, uprchnout z magického vězení, tak bleskově zlepšit svou rychlost, to umí jen elfové vznešené rasy, kteří umí používat Mystickou magii.

Kapitola 3: Hon za kořistí

Vyběhli jsme z hradu a vrhli se na postavu. Neměla meč, ale zajímavý svítící prsten na ruce. Vystřelil jsem po něm blesk z mé nové dýky (ta stará zůstala v muži, proti kterému jsme kdysi dávno bojovali), ale on jako kdyby ho do sebe absorboval. Zkusili jsme to znovu oba dva, ale on jen napráhl ruce a blesky v nich zmizely. Ale pak se podíval na Gallise a všechny tři naše blesky naráz vystřelil na něj. Gallis se trochu proletěl a spadl na zem. Nepřítel se zatím otočil na mě a zmizel. Najednou se do mě zezadu zabodne dýka. Co bych to byl ale za léčitela, kdybych se nevyléčil. Otočím se a pošlu blesk. Toto nepřítel opravdu nečekal a odhodilo ho to dost daleko. Stoupl si a najednou se ozval podivný hlas: „Jsi lepší, než jsem si myslel...“ Najednou mi bleskem vyrazil dýku z ruky, „...ale bez tohoto mě neporazíš,“ řekl. Poslal jsem na něho pár plasmových tlakových ran. Plasmové tlakové rány je jedno z mála kouzel, které nepatří k žádné magii, je to samostatné kouzlo, které by měl umět seslat kdokoli, kdo chce přežít, jelikož není k seslání třeba žádný nástroj. Plasmové rány ale nepomohly a postava na mě seslala magické vězení, ze kterého pro mě není úniku. Poté na mě poslal opravdu velkou temnou ránu, která mě odhodila opravdu daleko. Zavřel jsem oči...

Když jsem oči otevřel, viděl jsem Gallise a jeho protivníka bojovat opravdu na život a na smrt. Gallis ale neměl meč, měl podobný zářící prsten jako nepřítel, jeho meč ležel přímo vedle mě. Svou dýku jsem u sebe neměl a Gallisův meč jsem se bál použít, proto mě napadlo jediné možné řešení. Připlížil jsem se zezadu k nepříteli a meč jsem do něj zabodl. Ten zakňučel a pokoušel se meč vyndat, ale jen ho zlomil. Proto kolem sebe udělal magickou bariéru a znova se teleportoval.

Jan Pácl, O2.A

Podivně záhadná shoda

Ahoj. Jmenuji se Isabela a bydlím v malém městečku v České republice. To bylo jednou takové krásné odpoledne. Seděla jsem u školy a čekala, až pro mě máma přijede, ale ona nikde. Najednou se však ze shluku žáků, kteří čekali na své rodiče, vyvalil můj strejda. Neviděli jsme se už přes dva roky. Chvilí jsem přemýšlela, co se vlastně děje, a pak začal strejda vysvětlovat. Našel si tady přítelkyni a přestěhoval se sem. Nechácala jsem, proč nás nepozval na svatbu, ale pak vysvětlil i tohle. Byla to taková tajná a malá soukromá akcička. Inu, hned jsme vyrazili na zmrzlinu a potom domů. Máma samozřejmě věděla o svatbě dřív než já! To mě našťvalo. Ale co už s tím? No ne? Neřešila jsem to. Strejda řekl, že mi svoji manželku ukáže zítra, tak uvidíme, koho si to vlastně vzal. Ale tohle všechno, budeme řešit až zítra. Teď jsem na nic nečekala a zavedla jsem strejdu na zahradu. Ukázala jsem mu své černé koťátko s bílými punčoškami, které jsem dostala od mámy k narozeninám. Strejda se podivil a na čele se mu objevila kapička potu. Měla jsem narozeniny před třemi dny. Podle jeho nervozity jsem si myslela, že na moje narozeniny zapomněl nebo tak. No a potom nás máma zavolala na večeři. Po ní strejda odešel k sobě domů. Po pár hodinách jsem šla spát, byla jsem plná očekávání. Co když jeho manželku potkám a ona mě nebude mít ráda? Ani nevím, jak se vlastně jmenuje!

A nastal další den. Zjistila jsem, že se strejdova manželka jmenuje Alexandra a je moc hodná. Potom přišlo předávání dárků. Ani jsem to nečekala. Myslela jsem si, že na to strejda zapomněl. Ukázalo se však, proč ta nervozita včera. Strejdu nenapadlo, že by mi máma někdy koupila kotě a měl takový nápad mi ho koupit. Bylo ale úplně stejné, jako moje první kotě. Strejda se bál, že ho nebudu chtít, protože už jedno kotě mám. Ale udělalo mi velikou radost. A tak mám teď dvě neposedná koťata, která jsou jako dvojčata.

Valerie Cekulová, O1.B

©Vendula Korsová

Redakce

Adéla Cekulová

Valerie Cekulová

Aneta Daněčková

Martin Dobeš

Vendula Korsová

Adéla Navarová

Jan Pácl

Michal Pokorský

Daniel Rozehnal